

Més de 1.200.000 excombatents s'acullen actualment a programes de desarmament i desmobilització

La *Escola de Cultura de Pau* presenta l'[anàlisi comparatiu](#) dels programes de Desarmament, Desmobilització i Reintegració (DDR) d'antics combatents en funcionament durant 2006.

Segons un estudi de l'Escola de Cultura de Pau, durant l'any 2006 **al voltant de 1.250.000 excombatents** participaven d'una manera o altra en alguna de les fases dels programes de Desarmament, Desmobilització i Reintegració (DDR) dels 22 països analitzats. Un 40% d'aquestes persones estaven acollides a programes de reducció de FFAA, i la resta a programes de desarmament i desmobilització de grups armats d'oposició o grups paramilitars (uns 78.000). La presència de menors entre els grups armats a desmobilitzar presenta amb freqüència xifres molt altes, sent habitual un percentatge al voltant del **8 %** dels combatents. **Més de la meitat dels combatents per desmobilitzar** es concentren en set països africans, el que converteix a aquest continent en l'espai preferent d'aquests processos, a l'agrupar 16 dels 22 casos existents. Actualment no hi ha cap programa de DDR que hagi donat uns resultats excessivament positius, a causa de les **deficiències detectades en diversos àmbits**, ja sigui per una planificació defectuosa, una implementació que no atén suficientment als grups en situació de major vulnerabilitat o per mecanismes de seguiment i avaluació poc efectius.

S'estima que el cost global dels 22 programes de DDR puja a uns 2.000 milions de dòlars, a una mitjana de 1.565 dòlars per persona desmobilitzada, tres vegades superior a la renda mitjana per habitant d'aquests països. El percentatge destinat a projectes dirigits als grups més vulnerables (menors, dones i soldats discapacitats) es situa entre el 10 i el 15%. Per organismes, el Banc Mundial és qui concentra la major inversió en 12 programes de DDR, mentre que per països amb participació directa, Japó és qui ha col·laborat amb més ajudes, especialment a l'Afganistan i a Filipines. En la totalitat dels països analitzats es troben **agències de Nacions Unides** implicades en el procés, mentre que en **set** dels casos estudiats compten a més amb una **missió de manteniment de la pau de Nacions Unides**, el **cost de les quals** és més del **doblet del cost total del DDR**.

Un element que s'hauria d'incorporar amb major vigor en els programes de DDR és el **del seguiment i l'avaluació**, necessari per a determinar el grau de compliment respecte al pla programat i com mecanisme de reforç de la confiança entre els organismes participants i els donants. Tanmateix, s'hauria d'**equilibrar la relació entre seguretat i desenvolupament** ja que no són els únics aspectes a considerar en la construcció de pau, com aspecte habitualment obviat de la **justícia transicional**. Per tot això, s'han de millorar els **canals de comunicació** entre els organismes executors i amb un major nivell d'informació a la població afectada, sota l'objectiu final de la maximització de la **visibilitat** i la **transparència** del procés.

L'estudi que es presenta a continuació és l'actualització del ja realitzat al 2005. La base per a realitzar aquest anàlisi comparatiu es troba en [les fitxes analítiques dels 22 programes de DDR](#). Respecte l'estudi de l'any anterior, va finalitzar el programa a **Sierra Leone** i s'han inclòs els programes de **Nepal, Níger i Uganda**. Aquest projecte compta amb l'ajuda específica de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional (AECI) i el recolzament estructural de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD) del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Per a més informació, contactar amb:

Albert Caramés / Eneko Sanz

Escola de Cultura de Pau (UAB)

Tel. (+34) 93 581 17 32 – Fax: (+34) 93 581 32 94.

Email: albert.carames@uab.cat / eneko.sanz@uab.cat

Web: <http://www.escolapau.org>